

Euplius, un creștin evlavios, decapitat în orașul Catana din Sicilia, pentru măturia lui Isus Hristos în anul 303 A.D.

La data de 12 august 303 A.D., un creștin evlavios, numit Euplius, a fost surprins de inchiștorii romani în orașul Catana din Sicilia, în timp ce citea Evanghelia și învăța alți creștini. Aceștia l-au prins și l-au dus lângă tribunal, unde stăteau grefierul tribunalului penal și judecătorul.

Între timp, Euplius a strigat cu voce tare: „Sunt creștin și vreau să mor pentru numele lui Hristos.”

Calvisianus, proconsulul, auzind aceasta, a spus: „Aduceți-l aici pe cel care a strigat așa.”

Când Euplius a intrat în tribunal, purtând cu el cărțile evangheliei, unul dintre prietenii proconsulului a spus: „Nu este corect ca el să poarte astfel de documente cu el, contrar interdicției împăraților.”

Proconsulul l-a întrebat pe Euplius, de unde are aceste scrieri? Dacă le-a adus din casa lui?

Euplius a răspuns: „Nu am casă. Domnul meu Isus Hristos știe că nu am casă”.

Atunci proconsulul i-a poruncit cu glas tare să citească ceva din scrieri.

Euplius, după ce a deschis cartea, a citit aceste cuvinte: „Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este împărăția cerurilor”. De asemenea: „Dacă voiește cineva să vină după mine, să se lepede de sine” etc.

După ce a citit aceste versete și altele asemănătoare, proconsulul a spus: „Ce înseamnă toate acestea?”

Euplius a răspuns: „Aceasta este legea Domnului meu, Isus Hristos, Fiul Dumnezeului celui viu.”

Proconsulul, după ce a auzit această mărturisire a lui Hristos, a spus: „Să fie predat călăilor, să fie pus pe eșafod și să fie astfel examinat.”

Atunci a fost chinuit foarte grav, da, într-un mod inuman, și i s-a poruncit să predea Scripturile pe care le avea cu el și să le ardă spre dezonoarea lui Isus Hristos. Toate acestea a refuzat cu fermitate să le facă; mai mult, a chemat în mod deschis numele lui Isus Hristos, pentru că fusese găsit vrednic să sufere pentru numele Lui.

După aceea a fost dus din nou la eșafod și chinuit îngrozitor în același mod ca și înainte. Dar a suferit cu răbdare și a chemat pe Domnul, zicând: „Îți mulțumesc, Hristoase! Ajută-mă, Hristoase! De dragul Tău sufăr toate acestea, Hristoase!”

Pe scurt, proconsulul, și mai înfuriat de acest lucru, a intrat în tribunal și a dat sentința de moarte grefierului tribunalului penal, pentru ca acesta să o scrie împotriva acestui om bun. Apoi, ieșind din nou din tribunal și aducând cu el tăblița care conținea sentința la moarte, a citit-o cu voce tare, după cum urmează: „Poruncesc ca Euplius, creștinul, să fie ucis cu sabia, pentru că disprețuiește zeii împăraților, blasfemiază pe ceilalți zei și nu se pocăiește.” El a mai spus: „Duceți-l de aici.”

Această sentință fiind citită, cartea Evangheliei pe care o avea cu el când a fost arestat, a fost imediat suspendată la gâtul său, iar crăișorul a mers înaintea lui, strigând astfel: „Euplius, dușmanul zeilor și al împăraților, este dus la moarte”. Euplius a mers bucuros la locul unde urma să fie executat, mulțumind neîncetat lui Hristos pentru harul său. Ajuns la locul execuției, cu mare respect și-a plecat genunchii și s-a rugat Domnului, Dumnezeului său. De îndată ce a terminat, și-a oferit gâtul sabiei și și-a vărsat sângele ca o jertfă de băutură Domnului. Trupul său mort a fost apoi scos de către creștini și îngropat. Acest lucru s-a întâmplat la Catana, în Sicilia, în anul 303 A.D., după ce trecuse a douăsprezecea zi a lunii august. *Acta M. S. Proconsular. Baron, editat în Annal 1, 2, 303 d. Hr. Alia per Metaphrastem, comparat cu A. Mell., cartea I, fol. 117, col. 2-4.*

Notă

Această relatare a fost extrasă din cartea Oglinda Martirilor, publicată în anul 1660 de Thilemann J. van Braght, disponibilă în domeniul public.

Scopul publicării nu este pentru a susține învățăturile pe care martirii prezentați

le-au urmat (care de cele mai multe ori sunt necunoscute).

Am avut în vedere doar relatarea istorică despre suferințele și martirajele la care au fost supuși cei ce au dorit să-l urmeze pe Hristos și care nu și-au iubit viața.

Scopul nostru este să încurajăm pe cei ce vor să trăiască o viață de biruință cu Hristos.